

ΡΟΜΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερός μας χρόνος είναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Ὁ Ῥωμῆος τὴν ἑβδομάδα — μόνο μιά φορά θά θγαίνη,
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ καταβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι — γιατί δὲν τοὺς ἀνέχομαι
κι' ὅσα φύλλα κι' ἀν' κρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δωδεκάτη Ὀκτωβρίου,
κι' ἑναρξίς Κοινοβουλίου.

Χίλια ὀκτακόσα ὀγδοῖντα πέντε,
τὸ Κουβέρνο πάει πρῶμα μὲ πονέντε.

Δὲν θά ἔχουμε τεφτέρια — ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια.
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμὲ.
Μᾶς' ὅταν φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ῥωμῆος μας μιά δεκάρα
κι' ἄς τὴν δίνῃ ὅποιος θέλει — εἰδ' ἄλλῶς δὲν μᾶς μέλει.

Ποῦντο ἑννενηκοστὸ
εἰς τὰ χέρια μου βαστῶ.

Εἰς τοῦ ἔθνους τοῦ πατέρας,
ποῦ θά φέρουν σ' ὅλα πέρας.

Λοιπὸν καλῶς μᾶς ἤλθατε, ἀγαπητοὶ πατέρες,
σᾶς περιμένει ὁ λαὸς μὲ ἀνοιχτὸ τὸ στόμα,
ν' ἀκούσῃ τώρα καὶ σ' αὐταῖς τῆς σοβαραῖς ἡμέραις
τὶ διάβολο θά κάμετε, μὲ ποῖο θά πῆτε κόμμα.
Καὶ πάλιν καλῶς ἤλθατε, σωτῆρες τῆς πατρίδος,
ὡ κτηματῆαι κι' ἔμποροι τῆς προσφιλοῦς σταφίδος.

Πολέμου ἕσμα φλογερὸν καὶ ὁ δαίλος τονίζει,
οἱ ἐκλογεῖς ἀγρίεψαν χωρὶς νὰ χωρατεύουν,
πολεμικώτατος σπινθὴρ τὸ ἔθνος ἤλεκτριζει
καὶ ὅλοι σῶνει καὶ καλὰ τὸν πόλεμο γυρεύουν.
Γιὰ τοῦτον σήμερον πετοῦν καὶ φέσι καὶ καπέλο,
τὸν θέλει καὶ ὁ Φαισοῦλης, ἀλλὰ κι' ἐγὼ τὸν θέλω.

Γι' αὐτὸ καὶ μόνον ὁ λαὸς εἰς τὴν βουλήν σᾶς στέλλει,
ἀπὸ ταῦτι ν' ἀρπάξετε καὶ σεῖς τὸν Δεληγιάννη
καὶ ἂν εἰρήνην διαρκῆ ὁ Σουμαδάκις θέλῃ,
νὰ τοῦ εἰπῆτε πόλεμο μὲ τὸ στανεῖο νὰ κάνη.
Ἄς μὴ χαλάσῃ, βουλευταί, τοῦ κόσμου τὸ χατῆρι
κι' ἄς ἔλθῃ τὸν πυρρίχιον μαζί μ' ἐμᾶς νὰ σύρη.

Σκουπίσετε τὰ χέρια σας κι' ἄς μείνουν κατὰ μέρος
τὰ ἔθνηκὰ οἰκόπεδα, τῶν ἀλυκῶν αἱ θέσεις,
ἄς φλέξῃ καὶ τὰ στήθη σας ὁ τοῦ πολέμου ἔρω;
καὶ δώσετε 'στοῦς ἐκλογεῖς γενναίας ὑποσχέσεις.
Ἐνα ῥουσφεῖ ἀπὸ σᾶς ζητοῦν οἱ ψηφοφόροι,
πόλεμον θέλουν μοναχά, ὡ ἄνδρες βουλευφόροι.

Δὲν ἐσηκώθ' ἡ Ῥούμελη, πατέρε', 'στὸ ποδάρι,
δὲν ἤλθε ὁ Μωριάς ἐδῶ μὲ ὅλα του τὰ νεϊάτα,
δὲν ἄφησε τὸ σπῆτι του τὸ κάθε παλληκᾶρι,
δὲν ἔρχονται κι' ἀπ' τὰ Νησιὰ πολεμιστῶν φουσατά,
γιὰ νὰ μᾶς ξαναρχίσετε τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια
καὶ νὰ μᾶς τσαμπουνίζετε γαῖδουρινὰ βροσιδία.

Πατέρες, σᾶς παρακαλῶ, ἔλατε 'στὰ μῆγά σας,
ἀπὸ τὸ βῆμα πόλεμον ὁ Τράκας ἄς κηρύττῃ,
μουντζώστε τοὺς τελῶνας σας καὶ δασοφύλακας σας
καὶ διαβασθῆτε τρεῖς φοραὶς ἀπ' τὸν Μητροπολίτη.
Μὴ πάλι σκυλοτρώγεσθε γιὰ ἓνα κι' ἄλλο κόμμα
καὶ μὴν ξανακυλίσετε σὰν χοῖροι μὲς 'στὴ βροῦμα.

Τὰ ἤθη σας, τ' ἰστειῖα σας, τῆς κονηριαῖς ἀφήτε,
μὴ θίψετε τὰ δαια τοῦ ἔθνους 'στὰς τριόδους
καὶ τέλος πάντων σήμερον τοῦλάχιστον φανῆτε
γενναῖοι ἀντιπρόσωποι λαοῦ ἐνθουσιώδους.
Καὶ ὁμοφώνως ὅλοι σας προστρέξτε εἰς ἐκεῖνον,
ὅστις γνωρίζει νὰ τολμᾷ ἐν μέσφ τῶν κινδύνων.

Πατέρες μὲ τὰ φράγκικα καὶ μὲ τῆς φοιστανέλαις,
μὴ γλυκορουχαλίζετε μετροῦντες κουβολόγια,
μὴ συζητῆτε μὲ γροθιαῖς, κλωταριαῖς καὶ μαναβέλαις
καὶ μὴ μᾶς παραμπαίνετε μὲ φουσκομμένα λόγια.
Πατέρες μὴ γρινιάζετε, μὴν κοπανᾶτ' ἄερα,
γιατὶ ἄλλοιῶς ὁ διάολος σᾶς κέρνει τὸν πατέρα.